



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Örigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Apanta Ta Ellēnisti Heuriskomena

Cui idem præfixit Origeniana, Tripartitum opus, quo Origenis narratur vita,
doctrina excutitur, scripta recensentur

Origenes

Rothomagi, 1668

Homilia X.

urn:nbn:de:hbz:466:1-25059

Ο Μ Ι Λ Ι Α Ι.

HOMILIA X.

ΕΙΣ ΤΟ

(juxta Hieronymum VIII.)

De eo quod scriptum est:

γνώσον μου κύριε, καὶ γνώσομαι· μερὶ τῶ·
συναξάτε πάντα τὰ θύρια τῆ ἀγρῆ· Ἐ
ἰλθίτε σαρὰ καὶ φαρμακὰ ἀσπί·

Notum fac mihi Domine, & cognoscami
usque ad eum locum in quo ait: Ite,
congregate omnes bestias agri.

Eodem interprete.

ΕΙ θεὸς λόγια ἔστιν ἐν νόμοι, καὶ παρὰ τῆ·
ταις, βυβαρίοις τε καὶ ἀποστόλοις, διηγή·
τῆ μαθητῶν ὁμῶν θεὸς λόγους διδάσκαλον ὄντι·
γνώσει θεὸν. ὁ γὰρ διδάσκων ἀποστο·
λῶν, ὁ θεὸς ἔστιν, ὡς καὶ ἐν ἱαλίμοις γέγρα·
πται· καὶ ὁ σωτὴρ ἡμῶν τῶν μὴ δειν ὄντι γρά·
σει δὲ πάντα διδάσκαλον ὄντι τῆ γῆς λέγων· καὶ
ὑμεῖς μὴ καλέσητε διδάσκαλον ὄντι τῆ γῆς· εἰς
τὸ γὰρ ἔστιν ἱερὸς διδάσκαλος ὁ πατὴρ ὁ ἐν τοῖς
οὐρανοῖς· διδάσκει θεὸς ἡμᾶς καὶ ἀντὶν, ἡ δὲ
τῶ χριστοῦ· ἡ ἐν ἀγία πάλῃ, ἡ δὲ παύ·
λι, φεῖ εἰπὼν, ἡ δὲ πέτρος, ἡ δὲ πῶς ἡ
ἄλλων ἀγίων, μόνον θεὸν πνεῦμα καὶ θεὸς λόγος
ἔστι δὴ καὶ, καὶ διδάσκει· Ἐάντι μοι πῶς
τί εἶρηται; ἐπειδὴ φησὶν ὁ σωφῆτης· γνώ·
σεισ μου κύριε, καὶ γνώσομαι· ἡ γὰρ γνώσομαι,
ἐὰν μὴ σὺ μοι γνώσεις· ἐὰν δὲ γνώσῃς σὺ
ἐμοὶ γὰρ, τότε ὁ νόμος καὶ ἔπι τῆ δόξα αὐτοῦ,
καὶ νοῦ τῶ ἔκαστος πῶς αἶτι, καὶ πῶς ἔστι σω·
φῆτος· Ἐάντι ὁ σωφῆτης· εἰ δὲ ὁ σωτὴρ ἐν
τῶ σωφῆτη, ἰδὲ μὲν πάντα λέγει· ἐγὼ ὡς ἀ·
ρνίου ἀκαχοῦ ἀρμῆτον τῶ ἵερωσὶ σὺ ἵηρον·
ἐπὶ ἐμὲ ἐλογίσαντο λογισμὸν λέγοντες· δεύτε,
καὶ ἐκβάλετε τὸν ξύλον εἰς τὸ ἄρτον αὐτοῦ, καὶ
ἐκτελέσει αὐτὸν ἀπὸ γῆς ζώοντα· καὶ τὸ ὄνο·
μα αὐτοῦ ἡ μὴ μπόθῃ ἐπὶ ὡς φησὶ καὶ ὁ σω·
φῆτης ἡσάϊας· χριστὸς ὡς πῶς αἶτι ὄντι σφρα·
γῶν ἡ χθι, καὶ ὡς αἶτις ἐσάντι τῶ κείνου
ἄφρονος, ὡς οὐκ αἰολοῦσθαι αὐτοῦ· ἐκεῖ
μὲν δὲ πῶς αὐτοῦ ἡσάϊας λέγει· ἐν γὰρ τῶ ἡ δὲ
χριστὸς πῶς αὐτοῦ· ἐγὼ, φησὶν, ὡς ἀρνίου
ἀκαχοῦ ἐπὶ σφραγῶν ἀρμῆτον τῶ ἵερωσὶ σὺ ἵηρον·
οὐκ εἶπε τί ἐκ ἐγὼ· ἡ γὰρ εἶρηκεν· οὐκ
ἔγνω κακὰ· οὐκ εἶρακεν· οὐκ ἔγνω ἀγαθὰ·
ἔτε εἶρηκεν· οὐκ ἔγνω ἀμῆτιας· ἀλλὰ ἀ·
πλάως· οὐκ ἔγνω· σὺ δὲ καὶ λέγειτεν ἔξεπα·
ξεν τί οὐκ ἔγνω· ἡ μάλιστα τί οὐκ ἔγνω ἀπὸ τῶ·
ἐποῖτε· γνώση γὰρ ἀμῆτιας ἀμῆτιας ἔστιν ὡς γνώση
δικαιοσύνης δικαιοσύνης ἔστιν ὁ

SI Dei eloquia sunt in Lege & Prophe·
tis, Evangelijs & Apostolis, oportet
discipulum Dei divinorum sermonum ma·
gistrum Deum ascribere. Qui enim docet ho·
minem scientiam, secundum Psalmistam,
Deus est. Salvator quoque perhibet testi·
monium, nullum debere super terras magi·
strum nuncupari, dicens: Et vos nolite vo·
care magistrum super terram. Vnus quippe est
magister vester, Pater qui in caelis est: Pater
autem qui est in caelis, erudiet homines si·
ve per se, sive per Filium, sive per Spiritum
sanctum: & ut adminora veniamus, eru·
dit per Paulam, per Petrum, per alium
quemlibet Sanctorum: tantum Dei Spiritus,
& Dei sermo descendat & doceat. Cur haec
diximus? videlicet quia Propheta: Notum
fac mihi, ait, Domine & cognoscami.
Neque enim scire possum, nisi tu mihi revelaveris.
Sin autem demonstrante te potero nosse
quod nescio, tunc videbo cogitationes sin·
gularum, & cognoscami quid unusquisque
gerat, & cuius sit voluntatis. Haec Prophe·
ta. Deinde videamus quid Salvator loquitur
in Propheta: Ego ut agnus innocens ductus
ad immolandum, & nesciebam. Adversum me
cogitaverunt consilium dicentes: Venite, mit·
tamus lignum in panem eius, & conteramus
eum a terra viventium, & nomen eius non me·
morabitur amplius. Esajas quoque quod Chri·
stus ut ovis ad victimam ductus sit, & ut
agnus coram tondente se sine voce, sic non
aperuit os suum, pronuntiat: & ibi quidem
ille de Christo, hic vero de se ipse Christus:
Ego, inquit, ut agnus innocens ductus ad im·
molandum, & nesciebam. Nec addit quae non
cognoverit. Non enim dixit: Non cognovi
mala, non cognovi bona, non cognovi
peccatum, sive injustitiam, verum simpli·
citer non cognovi. Tibi igitur dereliquit,
ut queras quod nescierit. Lege Apostolum:
Qui cum peccatum non cognovisset, pro nobis
peccatum fecit. Peccatum quippe nosse,
peccare est: ut iustitiam nosse, iuste est age·



re. Ex quo manifestum est eum qui justitiam predicat & non agit juste, nescire justitiam. *Adversum me cogitaverunt consilium dicentes: Venite, mittamus lignum in panem ejus. Crucifixum esse à Iudæis Dominum nulli dubium est & cum hoc tota libertate predicamus, quomodo aptabimus ei quod dicitur: Adversum me cogitaverunt consilium dicentes, hoc quod inferunt: Venite, mittamus lignum in panem ejus, nimie difficultatis est. Panis Iesu quo nutrimur, sermo ejus interpretatur. Quia igitur docente eo voluerunt quidam scandalum ponere doctrine ejus, crucifixum eum dixerunt: Venite, mittamus lignum in panem ejus. Cum enim verbo Iesu & discipline ejus conjungitur magistri crucifixio, in panem lignum mittitur. Et illi quidem nisi dantes dicunt: Venite, mittamus lignum in panem ejus. Ego vero admirabile quiddam inferam. Lignum missum in panem ejus, panem fecit meliorem. Exemplum accipe de Lege Moyfi. Sicut lignum quod missum est in amarum aquam, fecit dulcem, sic lignum passionis Christi missum in doctrinam ejus, fecit panem illius dulciorem. Ante enim quam inmitteretur lignum in panem ejus, quando tantummodo panis erat, & non erat lignum, in universam terram non exierat fons ejus: postea vero quam assumpsit fortitudinem per lignum, tunc in universum orbem passionis ejus disseminatus est sermo. In cujus figura & aqua in Veteri Testamento ad tactum ligni dulcis effecta est. Ego quippe aio Legem non intellectam, amarum aquam esse. Cum autem venerit lignum Iesu Christi, & sermo Salvatoris mei descenderit in eam, tunc dulcoratur, & fit suavissimi saporis, intellecta pariter & lecta Lex Moyfi. Dicentes igitur: Venite, mittamus lignum in panem ejus, etiam hoc addunt, & conteramus eum à terrâ viventium, & nomen eius non memorabitur amplius. Sic enim illum interfecerunt, quasi nomen ejus penitus eradica- rent. Sed Iesus scit quare & quomodo moriatur. Propter quod ait: Nisi granum frumenti cadens in terram mortuum fuerit, non multum fructum afferit. Ergo mors Iesu Christi, spica frumenti facta est, septuplum & multo amplius reslituens quam fuerat seminatum. Fingamus enim paulisper non fuisse eum crucifixum, neque post mortem ad inferos descendisse: sequitur vt solum granum maneat frumenti, & multi non nascuntur ex eo. Attende diligenter eloquia divina, quid in se velint intelligi. Granum*

Item. 11, 19

Item. 11, 19

Iob. 11, 24.

Αρουῖ ἀπαλλάξαν τὰ παρὰ δικαιοσύνης, ἢ μὴ δικαιοσύνην, ὅτι ἐστὶν δικαιοσύνη. ἢ ἐὰν ἐμὲ ἐλογίσαντο λογισμῶν πικρῶν λέγοντες. δεῦτε, καὶ ἐμβάλωμεν ξύλον εἰς τὸ ἄρτον αὐτῶν. ὅτι ἡμεῖς ἐστέρωσμεν αὐτὸν ἰουδαῖοι δόξοντες τὸ ἔσθαι, καὶ παρρησία τῶτο κηρύσσοντες. πῶς δὲ τῶτο ἐφαρμόσας ταῦτ' ἐλογίσαντο ἐπὶ ἐμὲ λογισμῶν λέγοντες. δεῦτε, καὶ ἐμβάλωμεν ξύλον εἰς τὸ ἄρτον αὐτῶν, ἔργον ἐστὶ νοῦσόν. ὁ τῶ ἰσοδοῦ ἄρτος ὁ λόγος ἐστὶ ἐν ᾧ περιόμηνται. ἐπει πίνω διδάσκοντος αὐτῶν ἐν ταῖς ἡμετέροις ἰδύλλαις. ὁ σκανδαλὸν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ αὐτῶν παροῦσιν, ἄλλ' τῶ συμῶσαι αὐτῶν, εἶπον. βαλάμεν ξύλον εἰς τὸ ἄρτον αὐτῶν. ἔτασ γὰρ ταῦτ' ἄρτον ἰσοδοῦ διδασκαλίας παροῦσιν αὐτῶν, ἐστέρωσται τὸ διδάσκαλον, εἰς τὸ ἄρτον αὐτῶν ξύλον ἐμβάλωσται. οὐκ εἶποι μὴ ἐξ ὑπεβλήθης βαλάμεν οὐκ εἶποι λέγεισασ. δεῦτε, καὶ ἐμβάλωμεν ξύλον εἰς τὸν ἄρτον αὐτῶν. ἔργον δὲ παροῦσιν αὐτῶν. ὁ ξύλον ἐμβάλωσται εἰς τὸ ἄρτον αὐτῶν, κρείττονα τὸ ἄρτον πεποίηκε. ὁ ξύλον βαλάμεν εἰς τὸ πικρὸν ὕδωρ ἐποίησεν αὐτὸ γλυκὸν ἕως ὅτου ὁ ξύλον τῶ πάθους ἰσοδοῦ περιέσθαι εἰς τὸν ἄρτον αὐτῶν. ὁ ξύλον ἐστὶν ἄρτος, ὅτι ἄρτος μόνος ἐστὶν, καὶ ξύλον ὅτι ἐν τῇ διδασκαλίᾳ αὐτῶν, εἰς πᾶσαν πλὴν γλῶσσαν ἰουδαίων ὁ φθόνος αὐτῶν. ἀλλ' ἐπει παροῦσιν αὐτῶν ὁ ἄρτος ἄλλ' τῶ ξύλου τῶ βλαβήτους εἰς αὐτῶν, ἄλλ' τῶτο ὁ λόγος τὸ διδασκαλίας αὐτῶν νουμῶσαι. ὅτι ἐμὲ πλὴν οὐκ εἶπον, καὶ πῶς ὁ ξύλον ὁ σὺμβολοῦ ἐμὲ τῶ πάθους ἰσοδοῦ, διὰ τὸ πικρὸν ὕδωρ γλυκὸν ἔσθαι. ἔργον γὰρ λέγει ὅτι ὁ ἄρτος μὴ νοθῶστος πικρὸν ὕδωρ ἐστὶν. ἐὰν ἔλθῃ ὁ ξύλον ἰσοδοῦ, καὶ ἡ διδασκαλία τῶ συμῶσαι μετὰ ὑπεβλήθησιν, γλυκὸν ἔσθαι, καὶ ἡ δίκης ἔσθαι ὁ μυστικός τῶ μυστικός ἀναγνωσκόμενος καὶ γνωσκόμενος. εἰ περὶ δεῦτε, καὶ ἐμβάλωμεν ξύλον εἰς τὸ ἄρτον αὐτῶν. λέγεισιν καὶ πῶς. ἐκ τῶ ξύλου αὐτῶν ἀπὸ τῶ ξύλου, καὶ ὁ ὄνομα αὐτῶν ἢ μὴ μνησθῆναι. ἢ πῶς αὐτῶν ἀπέκτειναν, ὡς ἐξαφανίζοντες αὐτῶν τὸ ὄνομα. ἀλλὰ ἰσοδοῦ οἶδε πῶς ἀποθήσκει, καὶ ἄλλ' τί. ἐξ ὧσιν. ἐὰν μὴ ἔσθαι τῶ σίτου πῶσαν εἰς πλὴν γλῶσσαν αὐτῶν μόνος μένει. ἐὰν δὲ ἀποθήσκει, πολλὸν καρπὸν φέρει. ὡς ὁ ἴσως ὁ ἰσοδοῦ σίτου σίτου ἔσθαι, πῶσαν πολλὰ πλάσσεια ἢ πῶσαν ὁ ἀπαρμύρον. ὡς καὶ τῶ ἀποθήσκει μὴ ἐστέρωσται μὴ δὲ πεθίσει, ἢ μόνος αὐ μόνος ὁ ἔσθαι τῶ σίτου, καὶ πῶσαν ὅτι ἐξ αὐτῶν. παροῦσιν ἐν αὐτῶν τῇ λέγει, εἰ μὴ τῶ βιβλάται λέγειν. ὁ ἔσθαι τῶ σίτου ἐὰν μὴ πῶσαν εἰς πλὴν γλῶσσαν αὐτῶν, αὐτῶν μόνος μένει.

εἰ δὲ ἀποθήκη, πολὺν καρπὸν φέρει· ὁ θά-
 νατος τῆ ἰσοδότητος πῶμα ἐκαρποφόρησεν.
 εἰ δὲ θάνατος τῆς ἐκαρποφόρησι, πόσις
 καρποφόρησι ἢ ἀνάστασι; καὶ εἰ δὲ δυνάμει
 κείνου δικαίω, δοκιμαζόντες τὴν καρ-
 διά, ἰδοὺ μὲν πῶμα οὐκ ἀδικήσιν ἐξ αὐτῶν·
 ἀποθηκῆς τῶν ἀγαθῶν ἰδοὺ, πῶμα οὐκ
 τῶ θεῷ ἀδικήσιν ἐξ αὐτῶν· κακῶν γὰρ
 ἔσονται ἐκ τῶν ἱερῶν ἀγαθῶν, καὶ ἡπίσι ἢ
 ἐρήμιασι αὐτῶν, καὶ εἰρήνη αὐτῶν· ἰδοὺ ἀφ' ἑσθῆ
 ὁ οἶκος ἡμῶν ἐρήμος· ἰδοὺ μὲν πῶμα οὐκ
 ἀδικήσιν ἐν αὐτοῖς, ἐπὶ τῶν οὐκ ἀδική-
 λυτα ὁ δικαίωμα μὲν· ἀλλὰ τὸ πῶμα λέγει
 κύριος ἐπὶ τὸς ἀδελφούς ἀγαθῶν, τὸς ζῆλοντας
 πῶμα ψυχῶν μὲν, τὸς λέγοντας· ἢ μὴ ἀποθη-
 κῆς ἐν ὀνόματι κυρίου, εἰ δὲ μὴ, ἀποθήκη
 ἐν τῇ χειρὶ ἡμῶν· ἰδοὺ ἐγὼ ἐπιπέσομαι ἐπὶ
 αὐτούς· οἱ νεανίσκοι αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ ἀποθα-
 νόντων, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν
 πλεθύνουσιν λιμῶν, καὶ ἐγκαταλείμωσιν ἑσθῆ
 ἑσθῆ αὐτῶν· ἐπὶ ἐπιπέσομαι ἐπὶ τὸς κερτακῶν-
 τας ἀγαθῶν ἐν ἐπιστάτῳ ἐπιστάτῳ αὐτῶν·
 ἀποθηκῆς ἔνεκεν τὸ ὄνομα τῆ ἀγαθῶν ἐ-
 θῆδε ἀγαθῶν ἔσονται· ἔσονται δὲ ὁ ἰσχυρὸν μυστή-
 ριον ἐπιπέσομαι ἐπὶ αὐτῶν εἰρήνη· ἐρημώσονται γὰρ
 ἀγαθῶν, ἐπακυσμός τῶ θεῷ, ἐν ἐκείνῳ μὲν πῶ-
 μα ὡς καὶ ἡ βασιλεία τῶ θεῷ, καὶ γέροντες ἐπὶ
 τῆ βασιλείας τῶ ἀποθηκῆς ὡς ἡ βασι-
 λεία τῶ θεῷ, καὶ ἀποθηκῆς ἔσονται ποιῆται τὸς
 καρπὸς αὐτῶν· καὶ πῶμα γέροντες καὶ τὸς ἀγ-
 δρας ἀγαθῶν, τὸς ὄντας ἐν πῶμα ἐπακυσμῶν,
 ζῆλον πῶμα ψυχῶν οὐκ ἱερῶν· ὁσὸν γὰρ ἢ ἰσο-
 εἶα λέγει ὅτι ἀδελφούς ἀγαθῶν ἐπιπέσομαι πῶ-
 μα ψυχῶν ἱερῶν· ἐγὼ μὲν τὸς βασιλείας· μέ-
 μνησθε ἢ γραφῆ ἐσθῆ τῶ ἱερῶν· ὁσὸν πῶ-
 μα ἐν αὐτοῖς εἰρήνη, ἀλλὰ εἰδὲ ἐν τῶ ἀποθη-
 κῆς ἀγαθῶν· ἐγὼ μὲν γὰρ αὐτῶν πῶμα βίβλον τῶ
 ἀποθηκῆς· ὁσὸν εἰρήνησιν οἱ ἀδελφούς ἀγαθῶν·
 ἀλλὰ τῶ ἀγαθῶν λέγει ἀπὸ τῶ ἱερῶν· τὸς ζῆλον-
 τας πῶμα ψυχῶν μὲν τὸς λέγοντας· ἢ μὴ ἀπο-
 θηκῆς ἐπὶ τῶ ὄνομα κυρίου· ἐκαλύσονται
 ἰσχυροὶ διδάσκοντες ἰσχυροὶ· εἰ δὲ μὴ, ἀποθήκη ἐν
 τῇ χειρὶ ἡμῶν· ἰδοὺ ἐγὼ ἐπιπέσομαι ἐπὶ αὐ-
 τούς· οἱ νεανίσκοι αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ ἀποθα-
 νόντων καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν πλε-
 θύνουσιν ἐν λιμῶν· ἢ τῶ πλεθύνουσιν ἐν ῥομφαί-
 α, ἀλλὰ μὲν πῶμα πόρθησιν· τῶ λιμῶν ἡλθὼν ἐπὶ αὐτούς, ἢ λιμῶν ἀρῶν, ὁσὸν δὲ ἰσο-
 δότητος, ἀλλὰ ὁ λιμῶν τῶ ἀποθηκῆς λόγον κυρίου· ὁσὸν ἐπὶ γὰρ, τῶ ἀγαθῶν· κύριος πάντοτε ἀγαθῶν,
 λέγει παρ' αὐτοῖς· αὐτῶν ἢ λιμῶν, ἵνα ἢ ἀποθηκῆς μὴ κέρη ἢ, καὶ τῶ ἀγαθῶν ἀποθηκῆς,
 ὁσὸν διδάσκαλία· καὶ μυσταίς χρηματίζουσιν παρ' αὐτοῖς ὁσὸν; ὁσὸν ἢ ἰσο-
 δότητος κύριος ἐπὶ

Aframenti si non cadens in terram mortuum suc-
 rit, non multum fructum affert. Mors Iesu
 istos omnes fructificavit. Si autem mors tan-
 tas attulit fruges, resurrectio cuius futura
 est vbertatis? Domine virtutum, iudicans ju-
 sta, probans renes, & corda, velleam qua ex te
 est vindictam de eis. Prophetice orat, ut vi-
 deat vindictam de eis apud Patrem, circum-
 data est quippe ab exercitu Hierusalem, &
 appropinquavit subversio ejus, & id quod
 dictum ad eam fuerat: Ecce dimittetur vobis
 domus vestra deserta, completum est. Videam
 ergo que ex te est vindictam de eis, quia ad te
 revelavi justificationem meam. Propterea hæc
 dicit Dominus in viros qui sunt in Anathoth, qui
 querunt animam meam, qui dicunt: Non pro-
 phetabis in nomine Domini, alioquin morieris in
 manibus nostris. Ecce visitabo ego in eis: juve-
 nes eorum gladio cadent, & filii eorum & fi-
 liae morientur in fame, & reliquia eorum non
 erunt. Quoniam inducam mala super inhabitan-
 tes in Anathoth, in anno visitationis eorum. Fi-
 guraliter tunc nomen Anathoth assumitur.
 Totum autem Judaicum Sacramentum in
 eo est. Interpretatur quippe Anathoth,
 obedientia: Quia ergo obedientia Dei in
 illo fuit, sicut regnum ejus, & factum est de
 regno id quod novimus prædictum: Aufe-
 retur à vobis regnum Dei, & dabitur Genti fa-
 cienti fructus ejus: nunc quoque viri qui sunt
 in Anathoth, hoc est obedientia, querunt
 animam, non Hieremiam; neque enim hoc
 historia vlla commemorat, quia viri Ana-
 thoth querunt animam ejus. Habemus Re-
 gnorum libros: meminit ibi scriptura Hie-
 remia; nihil tale conscribitur. Habemus
 Paralipomenon, & ipsum quod nunc inter-
 pretatur volumen Prophetæ, nihil locuti
 sunt viri ab Anathoth: sed Christi querunt
 animam Domini mei, qui dicunt, Non pro-
 phetabis in nomine Domini. Legimus & hic à
 ludæis prohibitum, ne doceret Christus:
 Alioquin morieris in manibus nostris. Ecce ego
 visitabo in eis, juvenes eorum gladio cadent, &
 filii eorum, & filie morientur fame. Non Hie-
 remia temporibus gladio occubuerunt; sed
 post adventum Domini, tunc fames venit
 in eos; non fames panis, neque sitis aquæ,
 sed fames audiendi sermonem Dei. Iam
 quippe apud eos ultra non dicitur: Hæc di-
 cit Dominus Deus omnipotens. Ista fames est
 Prophetiæ cessantis in eis. Sed quid loquar
 de Prophetis? Neque Magistri, neque Do-
 ctiores in Iudæa aliqui remanserunt: & licet
 sint innumerabiles qui sibi sapientiam ven-
 dicent, non est jam sermo Dei in eis. Com-



αλλα ης μιν σφδς τη διαπαχη τω πομπος π
 παγμων πια αγγελων επι τ γης, και αλλον
 παγμων επι τω υδατων, και αλλον επι τω
 αερος, και τεταρτην επι τω πυρος. ετις ανα
 θα μιν τω λογω επι τω διαφταξιν πασαι τω
 εν ζωοις, τω εν φυταις, τω εν ταις θεωοις,
 αεροις, αγγελος ης τετακται, και επι τω ηλια,
 και επι τω σεληνος, αλλος και επι τω αστρων. ε
 ποι δι οι αγγελοι μιν αν εμεν, οποι εσμεν επι
 ης ητοι εδρανονοι, η ποθεισι εφ ημιν, οτθα
 αμφρανομωρ. ποιθει, φησι, η γη απο τω B
 κατακλιπεν εν αυτη. ο μωυμοσ ειπε τ αγγελον
 ζω αυτη τη γη. ωσ εφ γδ ο χρονηστων οπι
 κηπαεπον αυθ ο αφυχοι. αλλ ειραται χρο
 ποιηται ο ποροκαδελφωμου τω αφυχο
 αζαλαμαη, και χρηματιζον εκεινη τω ενο
 μωη. ητοις δι ερω και ζω λεγεσθαι τ επι ης
 παγμων αγγελων, και υδαρ λεγεσθαι τ επι
 υδατος παγμων αγγελων, και ο λελεκται.
 ειδοται σι υδατα. ο θεος, ειδοσαν σι υδατα, και
 εφοβηθησαν, και η παφχθησαν αυσας. πλη
 ρος ητοις υδατων, φωνη εδρακαν αι νεφελαι.
 και γδ ο θελησος διαπαρθονοι, εγχεταλε
 λωπα τ οικον μου. αφης τω κληρονομια
 μου. εδωκα τω ηγαπημενω ψυχω μου εις
 χειρας ηχθρων αυτης. ιδε μιν τ εν μορφη θεο
 σω αρχοντα οσοι εν τωι θεωοις. ιδε αυτη τ
 οικον καταθεσθαι. οι βουλει εν υψωσθησιν ιδειν,
 οη εγω εν τω πατει. ιδε αυτη οικον οντα τ
 θεον. καταλειπει τ πατερα εν τω μητερα τω
 ανω ιερυσαλημ, και ηρχεται εις τ σελιχον τ
 ποι, και φησι. εγχεταλε λωπα τ οικον μου.
 αφης τω κληρονομια μου. εκεινη γδ τω η
 κληρονομια αυτη, τα χωρια τω μω τωι απε
 λων, η παεις η μω τωι αγλων δυναμων.
 εδωκα τω ηγαπημενω ψυχω μου εις χειρας
 ηχθρων αυτης. παρεδωκεν αυτη τω ψυχω
 εις τωι χειρας τω ηχθρων τ ψυχης, εις χειρας
 ιουδαων τωι σπειται αντων αυτων, εις χειρας αρ
 χωντων συμαρτηντων κατ αυτη, εις χειρας βα
 σιλεων. οη περι η οιο βασιλες τωι γης, και οι
 αρχοντες συμαρτην τωι ο αυθ τωι κυριω,
 και τωι τωι χειρω αυτη. εζηνη η κληρονομια
 μου εμει ως λεων εν δρυμω αυτη επι ης κλη
 ρονομια αυτη τωι κατακρηνομηται, επηρησι
 θη σφδς αυτων, εν γερωνη η κληρονομια ιουδαϊοι,
 εχαρηαιδεντες κατ αυτη ως λεων εν δρυμω.
 ε θαυμαστον ει πτε εζηνη η κληρονομια αυτη
 ως λεων εν δρυμω. τωι επ εν δρυμω λεοντες
 εισι κατακρηνομηται οδροντες τ ιουσω, και
 δυσφημωτες αυτων, εν επιελλοτον τωι
 πης βουσει εις αυτων. εζηνη οτω η κληρονομια
 μου εμει ως λεων εν δρυμω. εδωκεν επ

A sensus recipit, vt infensibile corpus sentire
 credamus: nisi vt intelligamus omnibus re
 bus Angelos presidere, tam terra & aqua,
 quam aeri & igni, idest, principari elemen
 tis, & hoc ordine pervenire ad omnia ani
 malia, ad omne germen, ad ipsa quoque
 astra coelestia. Alius Angelus prepositus est
 terris: atque ita omnes ij Angeli cum qui
 bus versamur in terra, gaudent quando ju
 ste agimus: quando peccavimus lugent.
 * Lugabit terra ab omnibus inhabitantibus in ea. * I. Enge,
 Eodem nomine Angelum terra appellat
 inquit.
 quo ipsa nuncupatur. Quomodo enim hoc
 quod manu factum est cum maledicatur, ma
 ledicatur & ipse qui fecit illud, non quod
 maledictum sit, quod anima ac sensu caret,
 sed idem dicitur maledictus, qui affistit in
 sensibili simulacro, eodem vocatus nomine
 quo vocatur id quod manufactum est: sic &
 nunc terra appellatur is Angelus qui prae
 positus est terra. Nec hoc tantum accipias
 in terra; & aqua etiam Angelus ejus voca
 bulo nuncupatur, juxta illud quod in alio
 loco dicitur: *Viderunt te aquae, & timerunt,*
turbatae sunt abyssi. Multitudo sonitus aquarum,
Psalm. 76.
voce[m] dederunt nubes, etenim sagittae tuae tran
sierunt. Dereliqui domum meam, dimisi heredi
tatem meam. Dedi dilectam animam meam in
100. 17.
manus inimicorum ejus. Vide mihi eum qui in
 forma Dei consistebat in coelis. Vide domū
 ejus, Thronos, & excelsas qualque Virtu
 tes. Si autem vis aliquid sublimius intelli
 gere propter hoc quod ait: *Ego in Patre, &*
Pater in me; vide domum ejus Patrem
 Deum. Relinquit patrem suum, & matrem
 suam coelestem Hierusalem, venitque in
 hunc terrenum locum, & ait: *Reliqui domum*
meam, dimisi hereditatem meam. Illa erat ha
reditas ejus, possessiones Angelicæ, & san
ctarum ordo virtutum. Dedi dilectam ani
100. 17.
nam meam in manus inimicorum meorum.
 Tradidit animam suam in manus inimico
 rum suorum, in manus Iudæorum interfi
 cientium eum, in manus Principum con
 gregatorum adversum se, in manus regum,
 quoniam *Adstiterunt Reges terre, & princi*
Psalm. 2. 2.
pes convenerunt in unum adversus Dominum,
& adversus Christum ejus. Facta est heredi
100. 17. 8:
tas mea mihi, sicut leo in sylva. Ista quæ super
 terram erat hereditas ejus quam sibi elegerat
 in possessionem, quæ pars ejus fuerat,
 efferata est adversus eum, & facta est hare
 ditas ejus, idest, Iudæi, quasi leo in sylva.
 Nec mirandum est si tam truci bellæ com
 parata sit: vsque ad præsentem diem leones
 sunt in sylva, anathematizantes Dominum
 Iesum, & blasphemantes illum, & insidian

tes credentibus nomini ejus. Facta est ha-
 ereditas mea mihi sicut leo in sylva. Dedit super
 me vocem suam, ideo odiui eam. Numquid
 spelunca est hyana hereditas mea mihi. De sua
 hereditate pronuntiat, quod spelunca hya-
 na futura sit, bestia rabida & ferocis, mor-
 tuorum cadaveribus viventis, qua semper
 sepulchris & ossibus incubat. Numquid spe-
 lunca hyana hereditas mea mihi, aut spelunca
 in circuitu ejus? Quoniam tales sunt impero
 vobis Angeli, vt eatis, & congregetis bes-
 tias, & tradatis eos ad dilacerandum. Ite,
 congregate omnes bestias agri, veniant, &
 manducant eos. Venerunt bestia agri, devo-
 raverunt populum Iudaorum. Vide exefa-
 corda omnium a fortitudinibus contrariis.
 Si illis Deus non pepercit, sed ait: Ite, con-
 gregate bestias, quanto magis nobis non par-
 cet? si non fecerimus Legem ejus, si sermo-
 nem Evangelij neglexerimus, rursus dicet:
 Ite, congregate bestias, & tradite eos. Sed
 nos confidamus in Domino, & in oratione
 dicamus: Ne tradas bestiis animam confi-
 tentem tibi. Agamus poenitentiam super
 peccatis nostris, confiteamur delicta qua
 fecimus, & bestiis non trademur: quin po-
 tius Angeli veniant, qui nos in sinu suo ge-
 stantes de terrenis locis ad coelestia transfe-
 rant, & de praesenti saeculo in perpetuam
 collocent aternitatem, in Christo Iesu, cui
 est gloria & imperium in saecula saeculo-
 rum, Amen.

Αἰ μὲ πλεὺ Φωνῆν αὐτῆς· Ὁ γὰρ ὁδοῦ ἐμίσησα αὐ-
 τῷ· μὴ ἀπῆλαγον ὑμῖν ἢ κληρονομία μου·
 ἀποφασίσει ἀπὸ τῆς κληρονομίας τῆς ὁδοῦ· ἢ
 κληρονομία μου μὴ ἀπῆλαγον ὑμῖν ἢ ἀρχαιο-
 τῆτος, ἢ νεκροκόπος, ἢ ἀπὸ τῆς μητρικῆς, ἢ
 ἐαδύσης τῆς ὑποσημῆα σώματα· μὴ ἀπῆλαγον
 ὑμῖν ἢ κληρονομία μου ἐμοὶ, αἷς ἀπῆλαγον ἐπὶ
 αὐτῷ κόκκῳ αὐτῆς· βαδίσετε· ἐπὶ τῶν τοῦ
 γεῖναι, κηθῶν ὑμῖν τῆς ἀρχαῖος ἵνα βα-
 δίστητε ἢ σιωπάγητε τῆς ἡμεῖα, ἢ ἀπῆ-
 λαγον αὐτῶν τῆς ἡμεῖα· βαδίσετε ἢ σιωπά-
 γητε τῆς ἡμεῖα τῆς ἀρχαῖος, ἢ ἡδύτω ἢ τῆς
 ἡμεῖα, αὐτῷ· ἐκλήθον τῆς ἡμεῖα τῆς ἀρχαῖος
 διαδύου ἢ ἡμεῖα ἐκείνου· βλέπετε αὐτῶν τῆς
 καρδίας διαδοχῆς ἡμεῖα τῶν διωκῶν
 τῶν ἀπῆλαγον· εἰ ἐκείνου ὁ ἰσὺς ὅτι
 ἐφοίσατο, ἀλλὰ εἶπε· βαδίσετε, σιωπάγητε
 τῆς ἡμεῖα, πόσα πτόον ἡμεῖα ἢ φοίσητε; εἰ
 μὴ ποιάμεν τῶν ἡμεῖα τῆς θεοῦ, ἢ λόγῳ τῆς
 ἡμεῖα, ἐρεῖ πάλιν· βαδίσατε, σιωπά-
 γητε τῆς ἡμεῖα, ἢ ἀπῆλαγον αὐτῶν· ἀλλὰ
 ἡμεῖς παρρησίαν ἢ ἡμεῖα, ἵνα ἐπῆλαγον ἐπὶ τῆς ἡμεῖα
 ἀρχαῖος· μὴ ἢ ἀπῆλαγον τῆς ἡμεῖα ἡμεῖα
 ἐξομοδοχῆμεν ἡμεῖα ἢ ἐξομοδοχῆμεν ἀπῆ-
 λαγον τῶν ἀπῆλαγον τῶν μετῶν ἡμεῖα, ἢ τῆς
 ἡμεῖα ἢ ἀπῆλαγον ἡμεῖα, ἀλλὰ ἀπῆλαγον
 ἀρχαῖος πτόον ἡμεῖα, ὅτι ἐκλήθον βασι-
 λῆος, μεταβίβα ἡμεῖα ἀπὸ τῆς ἀείωνος τῆς ἡμεῖα
 ἢ ἡμεῖα ἐπὶ τῆς ἀείωνος τῶν ἀείων· ἀμὲν·

HOMILIA XI. OMIΛΙΑ ΙΑ.

(juxta Hieronymum VII.)

De eo quod scriptum est :

Εἰς π.

Exterminata est exterminio omnis terra. Et in
 illud : Cinctorium.

Δι' ἐμὲ ἀφαιρέσῃ ἢ φάσμα πᾶσα ἢ γῆ· ἢ
 εἰς π· ἀπῆλαγον·

Eodem interprete.

Q Vis est iste dicit: Propter me exterminata
 est exterminio omnis terra: Christus hac
 loquitur: nā ante adventum ejus multa qui-
 dem peccata fuerunt in populo Israel, sed
 Dominus veniens prohibuit talia, vt peni-
 tus relinquerentur, & in longam traderen-
 tur captivitatem. Quando autem comple-
 verunt mensuram patrum suorum, & addi-
 derunt ad occisionem Prophetarum, perfe-
 ctionemque justorum, & Salvatoris inter-
 fectionem, tunc completum est: Dimittetur
 vobis domus vestra deserta. Et quia iste ab eis,

Τῆς ἡμεῖα ὁ λόγῳ· δι' ἐμὲ ἢ φάσμα ἀφα-
 ἡμεῖα πᾶσα ἢ γῆ; ὅτι ἐμὲ τῶν ἡμεῖα
 ἢ ἀπῆλαγον ἢ φάσμα πᾶσα ἢ γῆ· ἢ
 ἀμῆλαγον τῶν ἡμεῖα, ἀλλὰ ἢ τῶν ἡμεῖα,
 αὐτῶν πτόον ἐγκαταλείφῃται, ἢ εἰς ἀρχαῖος
 λαοῖα πολυχρόνιον ἀπῆλαγον ἡμεῖα ὅτι ἐπῆ-
 ρωσαν ὁ μῆτρον τῶν πατέρων αὐτῶν, ἢ ἀπῆ-
 λαγον τῶν ἀπῆλαγον τῶν ἀπῆλαγον, ἢ
 ἀπῆλαγον τῶν ἀπῆλαγον. τῆς ἀπῆλαγον τῶν ἀπῆ-
 λαγον τῶν ἀπῆλαγον, τῶν ἀπῆλαγον ἡμεῖα
 ὁ ἡμεῖα